Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening
nr. 13 d.d. 6 augustus 2008
(mr R.J. Paris, voorzitter, mr. J.W.M. Lenting en E.J.M. Mackay)

1. Procedure

De Commissie beslist op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- de klacht, ontvangen op 5 september 2007;
- het antwoord van de Aangeslotene, ontvangen op 30 januari 2008.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.
De Commissie dan wel één der beide partijen heeft een mondelinge behandeling - als bedoeld in artikel 17 van het Reglement - wenselijk geacht.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.
2.1 Op of omstreeks 22 december 2003 heeft de Aangeslotene de Consument geadviseerd aangaande het afsluiten van een hypothecaire lening, waarbij een drietal verschillende rentevarianten zijn besproken, te weten:

- 10 jaar variabel plafondrente 5,8% met een instap van 4,8%;
- 10 jaar vast 5,00 %;
- Variabele rente, met een toenmalige rente van 3,6%.

2.2 Op 1 maart 2004 heeft de Consument een hypothecaire geldlening afgesloten bij X waarbij de Aangeslotene als tussenpersoon fungeerde.
2.3 De Consument heeft gekozen voor een hypothecaire geldlening met een looptijd van tien jaar, waarbij gedurende de looptijd de rente iedere maand opnieuw wordt vastgesteld, doch met een maximaal rentepercentage van 5,8 %. Deze maandelijkse rentevaststelling is gekoppeld aan de Euro Interbank Offered Rate (Euribor).
2.4 Op 30 januari 2007 heeft de Geschillencommissie Hypothecaire Financieringen uitspraak gedaan inzake een geschil tussen de Consument en X. Dit geschil had betrekking op de informatieverstrekking van X aan de Aangeslotene als vertegenwoordiger van de Consument aangaande de door de Consument met X gesloten hypothecaire geldlening. De Geschillencommissie Hypothecaire Financieringen oordeelde dat X aannemelijk heeft gemaakt dat zij de Aangeslotene voldoende informatie heeft verstrekt betreffende de eigenschappen van de door de Consument aangegane hypothecaire geldlening.

3 Het geschil

3.1. De Consument vordert vergoeding van het verschil tussen de rente die hij maandelijks heeft betaald en de variabele hypotheekrente.
3.2. Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende gronden. Nu de Geschillencommissie Hypothecaire Financieringen heeft bepaald dat X voldoende informatie heeft verschaft aan de Aangeslotene stelt de Consument dat de Aangeslotene hem aan de hand van de door X verstrekte informatie had moeten inlichten over de koppeling van de

hypotheekrente aan Euribor. Indien de Consument voldoende geïnformeerd was geweest zou hij een andere rentevariant gekozen hebben.
3.3 De Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, betwist dat hij de door X verstrekte informatie heeft ontvangen. De Aangeslotene stelt dat het op basis van artikel 3 lid 1 sub d van de Gedragscode Hypothecaire Financieringen de verantwoordelijkheid van de hypothecair financier is om helder en duidelijk informatiemateriaal aan consumenten te verstrekken.
3.4 De Aangeslotene is van mening dat indien de samenstelling van het rentetarief voor Klager van zo een wezenlijk belang was het op zijn weg had gelegen om navraag te doen naar de samenstelling van de Plafondrente.

4. De beoordeling

4.1 Onder artikel 3 lid 1 sub d van de Gedragscode Hypothecaire Financieringen, zoals deze sinds 1 januari 2007 geldt (de oude versie kende een summierdere bepaling), is opgenomen dat in de door de hypothecaire financier te verstrekken informatie aangaande de aangeboden financieringsvormen tenminste is opgenomen een beknopte uitleg waaronder een beschrijving van de verschillen tussen producten met een vaste en producten met een variabele rente en de gevolgen daarvan voor de Consument.
De Commissie is van oordeel dat de informatieverplichting van de hypothecaire financier zoals opgenomen in de Gedragscode Hypothecaire Financieringen, voor zover al voornoemde versie van toepassing is op een situatie in 2003, niet dermate verstrekkend is dat de hypothecaire financier informatie moet verschaffen aangaande de koppeling van de variabele rente aan Euribor. Nu een dergelijke informatieverstrekkingsplicht niet op de hypothecaire financier rust mag derhalve van de Aangeslotene niet verwacht worden dat zij dergelijke informatie wel verstrekt.
4.2 Voorts overweegt de Commissie dat indien de samenstelling van de rente voor de Consument van zo een wezenlijk belang was, het op de weg van de Consument had gelegen om navraag te (laten) doen naar de samenstelling van de variabele rente in de gegeven situatie.
4.3 Hieruit vloeit voort dat de klacht moet worden afgewezen.

5. Uitspraak

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de klacht wordt afgewezen.